

Til denne Behandling var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Udvalget:

Der optages en ny § 3 saalydende:

„Saasnart de ekstraordinære Forhold, der have foranlediget nærværende Lov, ere ophørte, vil derom, gennem Indenrigsministeriet, være at udfærdige en officiel Bekjendtgjørelse.“

Det stillede Endringsforslag sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Zingerslev): Da det høitærede Thing ved anden Behandling eenstemmigt udstemte den af Udvalget foreslaaede nye § 3, antog Udvalget, at det var, fordi den kunde redigeres heldigere, end skeet var; thi efter Udvalgets Overbeviisning er en saadan Paragraf nødvendig, ikke saa meget af Hensyn til de udkommanderede og dog forhaaehentligt hjemvendte Krigere, som af Hensyn til Forholdet mellem Kommunerne indbyrdes. Som bekjendt indeholder Lovens den Bestemmelse, at, saa længe de ekstraordinære Forhold vedvare, er det ikke Forsørgelses- men Op- holds-Kommunen, der skal yde Understøttelsen; saasnart derimod disse Forhold ophøre, skal Understøttelsen vel ydes af den Kommune, hvori de Trængende paa den Tid opholde sig, men den bliver da at refundere denne af Forsørgelseskommunen. Udvalget har derfor meent, at det var af megen Vigtighed, at der bestemtes en Dag, da denne Refusionsret igjen indtraadte. Det vil vel kun dreie sig om forholdsvis mindre bethdelige Summer, men vi ere dog af den bestemte Mening, at det vil foranledige en Mængde Stridigheder mellem Kommunerne, hvis ingen saadan Dag er fastsat, men det bliver overladt til vedkommende Kommune selv at bestemme, naar de ekstraordinære Forhold ere ophørte; thi den ene Kommune vil da paastaae, at de ere ophørte til en Tid, den anden til en anden Tid. Det ligger derfor efter Udvalgets Mening i alle

Parters velforsaaede Interesse, at der fremkommer en bestemt Erklæring, derom fra Indenrigsministeriet, og at dette fastsætter det Tidspunkt, da Refusionsretten igjen skal indtræde, et Tidspunkt, som vi haabe ikke vil blive sat alt for kort, idet der ikke blot vil hengaae nogen Tid med de vedkommende Personers Hjemreise efter Permitteringen, men ogsaa, indtil de vante Forhold igjen kunne indtræde, og den Vedkommende selv kan overtage sin Familjes Forsørgelse, forsaavidt han er istand dertil. Er han ikke istand dertil, indtræder da fra den bestemte Dag Refusionspligten for Forsørgelses-Kommunen. At faae denne Dag fastsat, er saaledes Hovedsiemedet med den foreslaaede § 3.

Indenrigsministeren: Jeg skal anbefale det af det ærede Udvalg stillede Forslag til Vedtagelse af det høitærede Thing, idet jeg ganske kan slutte mig til de af den ærede Ordfører fremsatte Motiver. Jeg skal kun tilføie, at Hensigten og Siemedet med den oprindelige, saameget omtvistede § 3, maa jeg erkjende, opnaaes fuldkommen ved det her stillede Forslag.

Da ellers Ingen ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved det af Udvalget stillede Endringsforslag til en ny § 3, saalydende:

Saasnart de ekstraordinære Forhold, der have foranlediget nærværende Lov, ere ophørte, vil derom, gennem Indenrigsministeriet, være at udfærdige en officiel Bekjendtgjørelse.

vedtoges med 31 Stemmer mod 3.

Sagen i sin Heelhed sattes derpaa under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 979--80), efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.